

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy

na posiedzeniu w trybie art 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 30 lipca 2015 r.,
sprawy H. B.
w przedmiocie odszkodowania za niewątpliwie niesłuszne tymczasowe
aresztowanie
z powodu kasacji, wniesionej przez pełnomocnika wnioskodawcy H. B.,
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie
z dnia 17 lipca 2014 r., sygn. akt II AKa 120/14
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Kielcach
z dnia 5 marca 2014 r., sygn. akt III Ko 413/13,

postanowił:

- 1. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża H.B..**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Kielcach, wyrokiem z dnia 5 marca 2014 r., na podstawie art. 552 § 4 k.p.k. oraz art. 554 § 2 k.p.k., zasądził od Skarbu Państwa rzecz H. B. tytułem odszkodowania kwotę 212.300 zł z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się wyroku, natomiast w pozostałej części wniosek oddalił.

W apelacji od tego wyroku pełnomocnik wnioskodawcy, zaskarżając wyrok w zakresie oddalającym wniosek w pozostałej części, zarzucił naruszenie prawa materialnego – art. 552 § 1 i 4 k.p.k. w zw. z art. 361 § 2 k.c.; naruszenie przepisów

postępowania – art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k., art. 322 k.p.c. i art. 433 k.p.k.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, wyrokiem z dnia 17 lipca 2014 r., zmienił wyrok w zaskarżonej części w ten sposób, że zasądził od Skarbu Państwa na rzecz H. B. oprócz kwoty 212.300 zł, nadto kwotę 71.337,76 zł tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia 17 lipca 2014 r., natomiast w pozostałej części wniosek oddalił.

Od tego wyroku kasację wniósł pełnomocnik wnioskodawcy. Zaskarżając wyrok w zakresie oddalającym wniosek w pozostałej części, zarzucił rażące naruszenie prawa, mające istotny wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 552 § 1 i 4 k.p.k. w zw. z art. 361 § 2 k.c. poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na bezzasadnym przyjęciu, że przy niesłusznym tymczasowym aresztowaniu wysokość odszkodowania nie może być równa sumie utraconych dochodów, ale jedynie tej części, którą wnioskodawca zaoszczędziłby gdyby pozostawał na wolności.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania sądowi II instancji.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Apelacyjnej w Krakowie wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest bezzasadna w stopniu oczywistym

Z motywów kasacji jednoznacznie wynika, iż pełnomocnika wnioskodawcy nie satysfakcjonuje wysokość zasądzzonego odszkodowania i do tego sprawdza się istota argumentacji i zarzut naruszenia prawa materialnego.

W postępowaniu kasacyjnym zarzut niewłaściwego ustalenia kwoty odszkodowania może być skuteczny tylko wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie w sposób oczywisty narusza zasady ustalania wysokości odszkodowania (np. uwzględniono niewłaściwe lub nie uwzględniono właściwych elementów mających istotne znaczenie dla określenia wysokości odszkodowania). W realiach niniejszej sprawy sytuacja taka nie miała miejsca. Sądy obu instancji, ustalając wysokość odszkodowania z tytułu utraconych dochodów, trafnie odwołały się do praktyki

sądowej, wynikającej z utrwalonego i jednolitego orzecznictwa. Zasadnie zatem Sąd Apelacyjny w Krakowie stanął na stanowisku, że wysokość odszkodowania nie może być równa sumie utraconych dochodów, ale jedynie tej części, którą wnioskodawca zaoszczędziłby gdyby pozostawał na wolności.

Podzielając powyższe zapatrywanie Sąd Najwyższy uznał zarzut kasacji za ewidentnie chybiony, dlatego też kasację oddalił jako oczywiście bezzasadną.